

SÈRIE 1**Exercici 1 (4 punts en total)**

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts. Cada apartat contestat correctament: 0.6 punts. Per cada resposta equivocada en els apartats 1-4 es restarà 0,1 punts)

1/ D

2/ A

3/ C

4/ A

5/

- a) l'amor es compara a un ocell rebel i a un gitanet
- b) la característica que ambdós comparteixen és la inconstància, la lleugeresa o volubilitat del desig
- c) la tesi defensada per la protagonista és que en el desig amorós subjecte i objecte del desig no es comporten ni senten de la mateixa manera: el desig d'un sol despertar la indiferència de l'altra i a l'inrevés. En aquest sentit, la protagonista adopta el perfil psicològic de seductora, de persona que vol conquerir eròticament la voluntat de l'altre sense cap concepció espiritual de l'amor
- d) l'erotisme i sensorialitat de la protagonista es troba il·lustrada per una sèrie de característiques musicals: l'exotisme de **l'acompanyament (havanera)** evocador de la intensitat passional atribuïda a les latituds meridionals o antillanes, exotisme que també s'estén a la utilització d'instruments de percussió com la **pandereta**; la **veu de mezzo**, aparentment més carregada d'expressivitat sensual que l'espiritualitat romàntica de la veu de soprano; la **corba melòdica cromàtica, ondulant i descendent** del cant de la protagonista, suggeridora de la seva força eròtica.

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total) (1 punt en total. En aquesta pregunta es valoraran amb una puntuació lleugerament més alta (0,3) les respostes correctes dels apartats de **forma** i **estil** perquè són els que estan vinculats més directament amb l'anàlisi auditiva)

Forma: En la forma, és molt important que l'estudiant hagi percebut l'estructura global binària de l'havanera: A-A, formada per una secció que és repetida a continuació. També és interessant que dins d'A hagi entès el joc entre la intervenció de la solista (a-a) i la intervenció del cor (a'). Qualificació més alta per aquells alumnes que hagin observat en la segona meitat d'A el nou material temàtic presentat per la protagonista (b) i que és repetit a continuació pel cor (b') (0,3)

Gènere: per tractar-se d'una peça tan coneguda, no és d'estranyar que la identifiquin com l'havanera de l'òpera **Carmen** de Bizet. No obstant, l'important és que puguin atribuir-la al gènere operístic francès a causa de les característiques dramàtiques de la peça, el caràcter profà del text i de la presència del cor (0,2)

Estil: és important que l'alumne sigui capaç de vincular aquesta peça al realisme com a moviment artístic i que basi el seu raonament tant en les característiques allunyades del romanticisme –no es podrà admetre l'adscripció de la peça a l'estètica barroca o

clàssica- que podem detectar en el text, com en la voluntat localista musical: acompanyament i l'ús d'instruments exòtics, i en la voluntat representativa d'un tipus de personatge nou en l'òpera com és la figura de la *femme fatale* (0,3)

Context. Època: d'acord amb l'apartat anterior, és important que l'alumne pugui situar aquesta obra en el context teatral segona meitat del segle XIX., com a obra adreçada a la burgesia parisenca coetània del triomf del moviment realista. Meridionalitat de la música francesa d'aquesta època. Pertinença de l'òpera Carmen al gènere d'*opéra-comique* més sensible a reflectir la psicologia dels personatges, que no pas el gran espectacle de la *Grande-opéra* (0,2)

Exercici 2 (3 punts en total. 0,6 punts per a cadascun dels cinc apartats)

1/ patró com a conjunt d'elements que formen una unitat diferenciada que es repeteix al llarg del temps. En la mesura en què entenem els sons ordenats en sèries de patrons els descobrim un significat, l'expressió d'una intencionalitat. La música construeix estructures seguint unes pautes. Imprescindible entendre el concepte de patró com a antònim del concepte d'atzar

2/ la música exerceix un efecte emocional perquè els patrons que crea són derivats de patrons de comportament molt primitius com són els de fugir del perill davant de determinats estímuls auditius per part dels primers homínids. Fonamental aquesta fonamentació antropològica en l'efecte emocional de la música

3/ se citen la tristesa, la por, l'enuig i l'alegria. Podrien afegir-se'n d'altres com la placidesa o el dolor. imprescindible que l'alumne esmenti les que se citen en el text

4/ indicadors acústics del discurs serien tots aquells elements sonors (entonació, intensitat, durada, etc.) amb què el parlant es comunica oralment i que només de forma molt aproximada podem traduir en la forma gràfica de l'escriptura. S'esmenten: la persona enfadada "parla ràpid i alt" (referit a les qualitats de durada i intensitat); la persona trista "parla lent i tranquil" (referit a les qualitats de durada i altura); la persona alegre "parla a gran velocitat i un volum mitjà" (referit a les qualitats de durada i intensitat). Imprescindible la citació dels indicadors acústics del discurs que figuren en el text. Imprescindible posar dos exemples.

5/ tensió i alleujament/satisfacció eren els dos termes psicològics clau imprescindibles de reconèixer. Manipular i modificar lleugerament els patrons que ens fan preveure el que succeirà quan escoltem música és una de les habilitats del bon compositor.

Exercici 3 (3 punts en total)

(Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,3 punts)

1. A	6. C
2. B	7. A
3. C	8. D
4. D	9. C
5. C	10. C